

derfor tilbøjelig til og udtalte, at jeg vilde være med til at virke af al Kraft for at faa det mest mulige ud af dette foreliggende Lovforslag. Men jeg sagde samtidig, at Forslaget, som det foreligger nu, var af en saadan Bestaaffenhed, at det omtrent intet Værd havde! Kun dette ene var der ved, at den ærede Minister og Regeringen gennem Lovforslagets Fremkomst har været med til at anerkende og godkende, at Staten og det offentlige bør træde til for at understøtte Befolkningen, hvor den ikke kan klare sig selv. Det vil ogsaa nu være vor Dagsvare at faa Forslaget frem her i Tinget i en forbedret Skikkelse. Som det foreligger, er det min fulde Overbevisning, at det ikke vil have nogen som helst Betydning for Sygeplejen og Sygekasserne. Det, der kan vinde ved det af Landstinget vedtagne Forslag for Sygekasserne, gaar nemlig tabt paa andre Maader, og jeg berørte særlig den Gang den Del af Sagen, at Sygekasselergerne selvfølgelig ville stille større Krav til Sygekasserne, end de have gjort til Dato, saa snart Staten eller det offentlige træder til. Men, som sagt, nogen Fordel for Sygekasserne kan der selvfølgelig komme ud af Forslaget, naar man kan blive enig om at forhøje det Tilskud, der skal ydes af det offentlige, i en ganske betydelig Grad. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at man, naar Staten eller det offentlige skal træde til, bør gjøre alt muligt for, at den allerfattigste og daarligst stillede i Samfundet ogsaa kan komme med i Betragtning, naar et saadant Gode tilbydes, da man ellers meget let kunde komme til at begaa en Uretfærdighed imod de uheldigt stillede i Samfundet. Det er ogsaa min Mening, at man særlig bør i det Udvalg, som rimeligvis vil blive nedsat, tage den Sag under Overvejelse, om det ikke overhovedet lader sig gjøre, at gjøre Sygekasserne saa let tilgængelige, at selv den mindst bemidlede i Samfundet, kan komme til at nyde godt af dem. Med disse saa Bemærkninger skal jeg lade Lovforslaget gaa sin Gang og henstille til den ærede Minister, at han nu ret for Alvor vil være os behjælpelig med at faa noget godt ud af den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget. Saaledes som det er nu, og som det er vedtaget af Landstinget, vil det være uden nogen videre Betydning. Der kan imidlertid komme noget godt ud af det, og jeg er overbevist om, at naar den ærede Minister vil lægge hele sin Indflydelse til for at faa noget godt ud af det, vil det

kunne blive en Reform, som kan være af ikke ringe Betydning.

Frier: Jeg antager, at naar kun ganske enkelte af Udvalgets Medlemmer fra i Fjor have deltaget i Debatten i Dag, saa har det ligget i den samme Følelse, som det ærede Medlem, der nu satte sig (Hørdum), udtalte, at da vi staa overfor et Lovforslag, der i Alar er forelagt i ganske samme Skikkelse som den, hvori det ifjor kom her til Tinget, vil der ikke være nogen Anledning til, efter nogen større Maalestot at gentage den første Behandling, som vi allerede i Februar vare Vidne til. Der er jo af det Udvalg, som blev nedsat i Fjor, allerede gjort et saa stort Arbejde, at det jo rimeligvis kun var den pludselige Afbrydelse af Samlingen, der gjorde, at der ikke kom til at foreligge noget officielt Udtryk for Udvalgets Virksomhed. Men da vi vel nu staa, foran Meddelelsen af et nyt Udvalg, saa vilde det jo næppe være i sin Orden, om man gik nærmere ind paa, hvad der foregik i Udvalget i Fjor, selv om det maa anerkendes, at man kunde give Oplysning om, hvorledes adskillige af de Spørgsmaal, som have været under Overvejelse her i Dag, ogsaa have været under Overvejelse ved Udvalgets Forhandlinger i Fjor. Jeg antager, at Meningen med en saa fortløberig Forhandling om en saa stor og vigtig Sag som den Forhandling, vi i Dag have været Vidne til, netop har været Følelsen af, at det gjaldt om saa hurtigt som mulig at skride til det egentlige Arbejde, der kunde føre Sagen fremad til et Resultat, hvorover alle kunde glæde sig, og som var en Fremgang i disse Forhold, hvorved de ringest stillede i Samfundet fik ordnet deres Vilkaar under saadanne Tilstande, som Sygdom fører med sig. Det har, saa vidt jeg har forstaaet, været Grunden til, at man har meent ikke at burde spinde Debatten ud, og jeg skal heller ikke, uagtet jeg som Formand for Udvalget i Fjor maafe særlig havde Forpligtigelse til at omtale Sagen, indlade mig paa Enkeltheder, idet jeg henviser til, at Tausgheden i Dag sikkert i det væsentlige har beroet paa en energisk Fornemmelse af, at det gælder hurtigst mulig at komme til det virkelige Arbejde i denne Sags Tjeneste.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.